

Sprawa C-409/13.

**WNIOSEK O WYDANIE ORZECZENIA W TRYBIE
PREJUDYCJALNYM**

Data wpływu:

19 czerwca 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Kammarrätten i Göteborg (Szwecja)

**Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie
orzeczenia w trybie prejudycjalnym:**

19 czerwca 2019 r.

Strona skarżąca:

Allmänna ombudet hos Tullverket

Motpart:

Combinova AB

SĄD

[...]

WNOSZĄCY APELACJĘ

Allmänna ombudet hos Tullverket

DRUGA STRONA POSTĘPOWANIA

Combinova AB [...]

ZASKARŻONY WYROK

Wyrok förvaltningsrätten i Göteborg (sądu administracyjnego w Göteborg, Szwecja) z dnia 22 sierpnia 2018 r. w sprawie nr 6776-18

PRZEDMIOT

Cła; obecnie wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, skierowany do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej

[...]

Kammarrätten (apelacyjny sąd administracyjny) wydał następujące

POSTANOWIENIE

Do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej zostaje skierowany przedstawiony w załączniku wniosek o wydanie, na podstawie art. 267 TFUE, orzeczenia w trybie prejudycjalnym (załącznik do protokołu).

[...]

[Or. 1]

Załącznik do protokołu

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 267 [TFUE] dotyczący wykładni art. 124 ust. 1 lit. k) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady(UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny („kodeks celny”)

Okoliczności faktyczne

Spółka Combinova AB, uzyskawszy zezwolenie Tullverket (szwedzkiego urzędu celnego), dokonywała przywozu towarów w ramach tzw. procedury zawieszenia uszlachetniania czynnego. Przywóz materiałów miał miejsce w dniu 23 listopada 2017 r. [...]. Towary zostały ponownie wywiezione w dniu 11 grudnia 2017 r. Termin na rozliczenie transakcji upłynął w dniu 23 stycznia 2018 r. Rozliczenie należało przedłożyć w ciągu 30 dni od upływu terminu rozliczenia, tj. do dnia 22 lutego 2018 r. W dniu 6 marca 2018 r. Tullverket otrzymał od spółki rozliczenie. Ponieważ rozliczenie nie zostało przedstawione w wyznaczonym terminie, powstał dług celny na podstawie art. 79 kodeksu celnego. Tullverket podjął decyzję o obciążeniu Combinova AB należnościami celnymi w wysokości 121 SEK oraz podatkiem od wartości dodanej w wysokości 2 790 SEK.

Combinova AB odwołała się od decyzji Tullverket. Förvaltningsrätten (sąd administracyjny) stwierdził, że decyzja Tullverket o nałożeniu na spółkę należności celnych i podatku VAT była prawidłowa i że spółka nie wykazała istnienia podstaw do wygaśnięcia długu celnego.

Postępowanie przed kammarrätten (apelacyjnym sądem administracyjnym)

Allmänna ombudet hos Tullverket (przedstawiciel interesu publicznego w szwedzkich organach celnych; zwany dalej „AOT”) wniósł apelację od wyroku förvaltningsrätten (sądu administracyjnego), w której utrzymuje, że dług celny powinien wygasnąć zgodnie z rozdziałem 6 ust. 15 tullagen (2016:253) (ustawy o cłach (2016: 253); zwanej dalej „TL”). AOT w uzasadnieniu swojego stanowiska przedstawia argumenty, jak poniżej.

Z art. 79 ust. 2 lit. a) kodeksu celnego wynika, że moment powstania długu celnego był ostatnim momentem, w którym należało przedłożyć rozliczenie złożone z przekroczeniem terminu, tj. do 22 lutego 2018 r. Dług celny powstał więc pod koniec tego dnia, ponieważ w tym czasie nie zostało przedłożone rozliczenie. W tym czasie towary [Or. 2] zostały już wyprowadzone z obszaru celnego UE, ponieważ towary zostały ponownie wywiezione w dniu 11 grudnia 2017 r. W związku z tym towary nie były używane/wykorzystywane w momencie powstania długu celnego ani później. Używanie/wykorzystanie przed powstaniem długu celnego nie było związane z powstaniem tego długu celnego. Używanie/wykorzystanie było również zgodne z przetwarzaniem dozwolonym w zezwoleniu wydanym przez Tullverket. Nic nie wskazuje na to, że Combinova AB usiłowała popełnić nadużycie. W tych okolicznościach nie powinno być możliwe twierdzenie, że towary zostały użyte w sposób, który zapobiegłby wygaśnięciu długu celnego zgodnie z art. 124 ust. 1 lit. k).

Z rozdziału 6 ust. 13 TL jasno wynika, że gdy AOT podważa orzeczenie, skarga wnoszona jest w interesie publicznym przez AOT, a nie przez Tullverket.

Tullverket umożliwiono jednak przedstawienie uwag w sprawie i wysuwa on poniższe argumenty.

Tullverket nie twierdzi, że towary zostały zużyte. Powstaje pytanie, czy towary zostały użyte. Znaczenie pojęcia „użyte” nie jest określone w przepisach prawa celnego. Pojęcie to można rozumieć na dwa sposoby. Może to znaczyć albo, że towar został użyty w sposób przeznaczony do użycia, albo że został użyty w dowolny sposób. W tej ostatniej interpretacji będzie uważać się, że towar został użyty, jeżeli jest przetwarzany.

Podstawową ideą procedury uszlachetniania czynnego jest to, że towary są przetwarzane w dowolny sposób. Zgodnie z zezwoleniem na uszlachetnianie czynne przedsiębiorstwo musi naprawić i skalibrować różne instrumenty, które zgodnie z art. 5 ust. 37 kodeksu celnego są procesami przetwarzania. Jak wynika z art. 256 ust. 1 kodeksu celnego, w ramach procedury uszlachetniania czynnego można stosować towary nieunijne. W wyroku z dnia 31 października 2018 r. w sprawie nr 103-18 kammarrätten i Jönköping (apelacyjny sąd administracyjny w Jönköping) stwierdził, że wystawione dzieło sztuki zostało użyte w rozumieniu art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego. W świetle art. 256 kodeksu celnego można uznać, że użycie tego wyrażenia oznacza, iż towary są w dowolny sposób

przetwarzane. Nie twierdzono, że w tym przypadku towary nie zostały przetworzone w trakcie procedury. Nie ma zatem podstaw do wygaśnięcia długu celnego zgodnie z tym artykułem.

[Or. 3]

Konieczność wystąpienia z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Pojęcie „używać/wykorzystać” występuje kilkakrotnie w kodeksie celnym. Artykuł 256 stanowi, że procedura uszlachetniania czynnego pozwala na wykorzystywanie towarów nieunijnych na obszarze celnym Unii w ramach jednego lub większej liczby procesów przetwarzania, przy czym towary te nie podlegają żadnym, między innymi, należnościami celnym przywozowym.

W tym wypadku sens nadany pojęciu „użyte” w art. 124 ust. 1 lit. k) kodeksu celnego ma decydujące znaczenie. Ponadto ważne jest, co do zasady, aby określić, kiedy przepis ten znajduje zastosowanie.

Z omówionych powyżej względów kammarrätten (sąd apelacyjny) wnosi do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Dług celny w przywozie lub wywozie, powstały zgodnie z art. 79 ma wygasać na podstawie art. 124 ust. 1 lit. k), jeżeli istnieją wystarczające dowody przekonujące organy celne, że towary nie zostały użyte lub zużyte oraz że zostały wyprowadzone z obszaru celnego Unii. Czy pojęcie „użyte” oznacza, że towary zostały przetworzone lub poddane rafinacji w celu, na który spółce udzielono zezwolenia na te towary, czy też pojęcie to dotyczy użycia wykraczającego poza to przetwarzanie lub rafinację? Czy ma znaczenie, czy używanie ma miejsce przed czy po powstaniu długu celnego?